

O poklad strýčca Juráša

Název práce

Jméno a příjmení: Klára Chrástecká
Třída: 8.
Věk: 13 let
Téma: Co mi přineslo „přátelství“ s počítačem
Adresa: Kobylská 250, 756 05 Karolinka
Škola: ZŠ Karolinka
Telefon: 571 450 715
Datum: 24. 11. 2010

Když se do lásky postaví počítač

Ahoj, já jsem Jana a tohle je můj příběh.

Jednoho krásného dne jsem šla ven se svou nejlepší kamarádkou Katkou.

Ta mi po chvíli řekla, že se jí dneska její idol svěřil s tím, že se mu Katka už delší dobu moc líbí a že, jestli by se nedali dohromady. Kačka byla tak šťastná, že se konečně někomu líbí a tak jsem jí taky prozradila svůj idol. Ten její se jmenoval Martin a měl bráchu Tomáše. Jenomže právě Tomáš se mi moc líbil. Kačka mi řekla, že už spolu chodí. Na jednu stranu jsem jim to moc přála, ale na druhou jsem byla smutná, že já jsem zůstala opět sama. Pár týdnů jsme chodili společně všichni čtyři ven (já, Tomáš, Katka a Martin). Cítila jsem se dobře, když byl Tomáš vedle mě. Pak přišel Martin na nápad, abychom šli všichni čtyři na pizzu. Martin s Tomem si tam pořád něco šeptali. Pak se ale Martin zvedl ze židle, vzal s sebou Kačku a šli ven. Kačka mi však stihla říct, že si chtějí dát s Martinem svou první pusu, na kterou už oba čekají. Zůstali jsme teda s Tomem sami dva. Chvíli bylo ticho, ale pak jsem to už nevydržela a začala jsem kecat. Nebylo možné mě zastavit a tak se ke mně Tom přisunul blíže a dal mi pusu. Pak říkal, že mě má už dlouho moc rád a že by byl šťastný, kdybych s ním chodila a tak jsem řekla, že ANO. Byla jsem tak hrozně šťastná, až to možné nebylo. Chodili jsme spolu asi tak třikrát týdně ven. Někdy častěji, někdy míň, podle toho jak měl čas. Někdy jsme šli i s Kačkou a Martinem nebo taky sami. Nehádali jsme se, ani jeden na druhého nežárlili. Martin s Kačkou taky ne. No prostě dva páry jak má být.

Asi po roce a půl se k nám do města přistěhoval nový kluk. Prý děsný závislák na počítačových hrách. Tom se s ním nejdříve nebavil, ale po určitém čase s ním sem tam prohodil pár slov. Pak se však slova změnila ve věty a věty v plynulé rozhovory. Stali se z nich kámoši. Chodil s tím klukem častěji ven než se mnou. To mi moc nevadilo, ačkoli jsem se musela často učit. Začal být nějaký divný. Od Martina jsem se dozvěděla, že mu ten vůl poradil nějakou hru jménem 4 STORY. Tu hru hrával hodně často a na mě neměl vůbec čas. A přestal také chodit do školy a já ho asi měsíc vůbec neviděla ani o něm neslyšela. Začala jsem mít o něj strach a tak jsem šla za Martinem. Ten mi řekl, že ho odvezli do nějaké léčebny pro závislé na počítačových hrách. Tahle hra mi zničila krásný vztah. Moje kamarádka Kačka mě utěšovala, mám ji ráda ona mě vždycky podrží. Nesnáším počítač a vždycky, když slyším něco o počítači, vzpomenu si na Toma. O Tomovi jsme už nikdy neslyšela. A o tom klukovi co ho na to navedl také ne. Ještě dlouho jsem na Toma vzpomínala.